

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, RABÍ, BUDĚTICE, DLOUHÁ VES

BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ
12.4.2009

č.1/2009 (84)

MILÍ PŘÁTELÉ,

čtyřicet dní jsme se připravovali na největší svátky všech křesťanů, na Velikonoce. Pro nás to nejsou svátky jara, ale svátky smrti a zmrtvýchvstání Ježíše Krista, našeho Pána. On, Boží Syn, poté co vyučil apoštoly, dělá to nejdůležitější pro spásu lidstva – přináší oběť života za naše hříchy. Jen On – Boží Syn – toto mohl vykonat, vzít na sebe hříchy lidí a na sobě je zničit svou smrtí a zmrtvýchvstáním. Hřích je to největší zlo, které nám brání vstoupit do Božího království, do kterého nás Kristus zve a kam nás po svém zmrtvýchvstání předešel. Proto jsme v církvi vyzýváni, abychom minimálně jednou v roce v době velikonoční se přiznali ke svým hříchům, vyznali je Kristu ve sv. smíření, a tak s ním povstali k novému životu. Ježíš zemřel za hříchy všech lidí, ale odpuštěno může být jen tomu, kdo lituje a hříchy Pánu svěří - vyzná. Jelikož stále slavíme Rok sv. Pavla, přečtěme si, jak o hříchu a smrti, odpuštění a vzkříšení uvažuje sv. Pavel:

Vyučil jsem vás především v tom, co jsem sám přijal, že Kristus umřel ve shodě s Písmem za naše hříchy, že byl pohřben a že vstal z mrtvých třetího dne ve shodě s Písmem; že se ukázal Petrovi a potom Dvanácti. (1Kor 16,3-5)

*I dnes vidí řada lidí v Ježíši Kristu jen ušlechtilého člověka, výjimečnou náboženskou postavu nebo učitele životní moudrosti. Svátý Pavel ale o ničem takovém nemluví, když zdůrazňuje, co sám přijal a co předal jako nejdůležitější pravdu křesťanům v Korintě: že **Kristus zemřel za naše hříchy a že vstal z mrtvých. To je jádro apoštolova učení a to je také vlastní jádro křesťanství.** Ušlechtilých návrhů, jak zlepšit život lidstva, a krásných požadavků, jací by lidé měli být, najdeme v historii i v současnosti víc než dost. Nic z toho ale neřeší situaci člověka, který nežije vždy ušlechtilé, který se dopouští chyb, tedy hřeší. A také nic nepomůže, když se tato skutečnost odbude slovy, že chybovat je lidské, že „jsme jen lidé“. **Hřích a smrt, odpuštění a vzkříšení – to jsou dvojice***

skutečností, které patří k sobě. Právě v těchto spojeních vidí křesťanství své jádro. Hřích není pouhopouhá nedokonalost, „vada na kráse“, úsměvný projev lidského bloudění. Hřích umrtvuje lásku, důvěru, dobro, život. Dějiny lidstva to ukazují v milionech případů velmi názorně. A naše osobní zkušenost také. Vůči umrtvující moci hříchu je člověk v podstatě bezmocný. Teprve z tohoto pohledu však můžeme docenit a chápat Ježíšovo vzkříšení. Ten, který se na kříži ve své smrti sjednotil s osudem hříšníků a vystavil se zničující moci zla, v zajetí smrti nezůstává. Když vzkříšením překonává smrt, překonává tak všechnu moc hříchu. Vzkříšení není jen šťastné povstání hrdiny z nešťastné smrti. Je to přemožení zla, zdolání moci hříchu. Je Božím vítězstvím, které hříšníka neničí, ale oživuje. Ježíšova smrt je souhrnem našich smrtí a v jeho vzkříšení začíná naše vzkříšení ze smrtonosné moci hříchu. Zde má být jádro naší křesťanské víry. (Z knihy Apoštol Pavel s Alešem Opatrným)

Kristus zemřel za naše hříchy a vstal z mrtvých.

Radost ze vzkříšení našeho Pána ať je Vaší radostí nejen v době velikonoční.

P. Jan

O VÝCHOVĚ

27. 3. navštívil Sušici **Prof. Petr Pitřha** s přednáškou: „Současná morální krize a odvaha být jiný“. Nastínil současný stav naší společnosti a upozornil na nebezpečí, která bychom si měli uvědomit a čelit jim. Připomínal život křesťanů v prvních stoletích a jejich statečnost, když odolávali nedobrym zvyklostem své doby a hájili křesťanský postoj i za cenu mučednictví.

Co máme a můžeme dělat my dnes? O tom jsme téměř hodinu diskutovali.

K tomu uvádím úryvek z jeho knihy **Výchova, naděje společnosti:**

Cítíme, že je naléhavě zapotřebí něco udělat. Kde a čím začít? U sebe a ve svém nejbližším okolí.

Pokusme se ochránit své děti výchovou především k těmto vlastnostem:

Úcta přivádí člověka k ocenění a hájení druhých lidí a hodnot, přírodních nebo kulturních. Tak chrání před vandalismem a rozpadáním společnosti.

Vděčnost hájí člověka před plýtváním, pocitem samozřejmosti, zbavuje ho povrchnosti, nudy a nebezpečných excesů.

hájili křesťanský postoj i za cenu mučednictví.

Kázeň člověka ochrání před zplaněním a pomáhá v překonávání potíží, pomůže odhalit nesmyslné uvažování a tak chrání před utonutím ve zmatku.

Střídmost je nástrojem zachování tělesného zdraví, ale i nástrojem proti rychlému spotřebování zdrojů, pomůže neutonout v nezvládatelném množství možností.

Soudržnost přivádí člověka k zodpovědnosti, která je základem lidské důstojnosti, je obranou proti sobectví, které může člověka vylomit ze života a rozdrobit společnost na hromadu písku.

Statečnost je nutná pro zápas s mnohotvárným zlem ať vnitřním nebo vnějším, proti nimž člověk zbabělý prohraje, neboť jim nejde uniknout, ale lze jim vítězně čelit.

Dělnost je druhým ze sloupů důstojnosti, dává životu směr a smysl plodů, je mocnou obranou proti lenosti, nuditě a všemu, co z nich pochází. Je zároveň štědrá dávkou radosti a uspokojení, vrací životu ztrácející se smysl a otvírá tak důvěru v budoucnost.

Dagmar Větrovská

POZVÁNÍ DO ŽR:

Staň se i Ty misionářem.

Pauline Jaricotová je zakladatelka „Díla šíření víry.“ Ona má zásluhu na tom, že se až k nám dostává tato nabídka misijní spolupráce. Je zakladatelkou „Živého růžence“, který už trvá 82 let. Živý růženec tvořící jednu růži čítá 20 lidí, kteří se modlí každý den jeden desátek růžence, takže se všichni dohromady pomodlí všechna tajemství čtyř růženců. Růženec radostný, růženec světla, růženec bolestný a růženec slavný. Chceme tyto růže obětovat za naše rodiny, za naše známé, za naši farnost... Záleží na každém jednotlivci. Připoj se i Ty k záchraně duší. Nahlaš svůj zájem stát se misionářem panu Václavu Pikešovi a on Ti oznámí, který desátek růžence se máš modlit právě Ty. Za to, že Ti to není lhostejné, ať Ti Bůh žehná a Panna Maria ať je průvodkyní Tvým životem. Za členy živého růžence je každý měsíc sloužena mše svatá.

Jarmila Šmídlová

ŽIVOTOPIS

Pauline Marie Jaricot se narodila 22.7.1799 v Lyonu ve Francii v zámožné rodině. V 17ti letech si na základě kázání uvědomuje marnost dosavadního života. Skládá slib čistoty a svůj smysl nalézá v úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Nejprve zakládá společenství „Ti, kteří dělají nápravu“, jehož úkolem je denní modlitba za misie a týdenní příspěvek na misie. O čtyři roky později (r. 1822) dostává oficiální uznání jako sdružení Šíření víry, které je vlastním počátkem Papežských misijních děl. V roce 1826 zakládá první Misijní růži, tedy Živý růženec. Umírá 9.1.1862 v Lyonu.

INFORMACE Z „ŽIVÉHO RŮŽENCE“

Na setkání členů Živého růžence dne 25.1.2009 bylo rozhodnuto, co se zbylými penězi na kontě. Jelikož se už od letošního roku roční poplatek nevybírání, byly tyto peníze (1200,- Kč) odeslány na konto Nadačního fondu Telepace – televize NOE.

Václav Pikeš

POSTNÍ SBÍRKA NA POMOC MISIÍM:

Děti z Misijního klubíčka děkují dárcům, kteří přispěli na Papežské misijní dílo celkovou částkou **4.262,-Kč**.

CHYSTÁ SE:

- v neděli 26.4.2009 v 11⁰⁰ bude v Děkanském kostele koncert k 40. výročí Sušického dětského sboru
- ve středu 29.4.2009 v 16⁰⁰ první setkání přípravy na 1. svaté přijímání na faře (**i s rodiči!**)
- v sobotu 9.5.2009 pěší pouť k Panně Marii do Strašína – odchod v 9⁰⁰ od Děkanského kostela
- v sobotu 23.5.2009: začátek devítidenní přípravy (novény) na SLAVNOST SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
- v sobotu 30.5.2009 od 14⁰⁰ duchovní obnova „Letnice jsou pro život“
- v neděli 31.5.2009 v 8⁴⁵ v Děkanském kostele – křest dospělých
- v sobotu 6.6.2009 Dětská vikariátní pouť na vodní nádrži Orlík
- v neděli 7.6.2009 v 8⁴⁵ obřad rozeslání účastníků Semináře života v Duchu svatém
- v neděli 21.6. 2009 v 8⁴⁵ -první sv. přijímání při mši sv. v Děkanském kostele
- v neděli 21.6. 2009 v 15⁰⁰ – Farní piknik na zahradě